

paa, hvad der fra Principets Side kan siges for den. Jeg maa i den Anledning frembære min Tak til den ærede Rigsdagsmand for Ringkjøbing Amts 3die Valgfreds (Damgaard), som har viist, at den Grundsætning, hvorfra de fleste ærede Talere i denne Sag ere gaaede ud, at Pensionen var at betragte væsentligt eller egentligt ene og alene som en opsparret Deel af Gagen, ikke lader sig forsvare; det gjør den virkelig ikke, af de Grunde, som den ærede Rigsdagsmand har fremsat, blandt andet af den, som er den meest fremspringende i mine Dine, at i det Tilfælde, at Nogen af en eller anden Grund forlader Embedsbanen, da kan han ikke fordrø denne opsparrede Deel tilbage. Men Sagen er den, at det er mere compliceret; det er vel en opsparret Deel af Gagen, men en saadan, som Staten har anvendt paa en særegen Maade, det er en opsparret Deel af Gagen, som Staten har anvendt til at oprette et Forsikringsystem mellem Embedsmændene, saaledes at den Embedsmænd, som afgaaer efter kortere Tid, kommer til forholdsvis at faae det Samme i Pension som den, der afgaaer efter en længere Tid. Det er et System, som er indrettet aldeles i Overensstemmelse med det System, som finder Sted ved andre Forsikringsanstalter, og jeg maa i denne Henseende gjøre den ærede 1ste Kjøbenhavnske Rigsdagsmand (Wilken) opmærksom paa, at, naar han igaar sagde, at hans Scala indbefattede det Samme, da troer jeg visseelig, det var en Feiltagelse. Han anførte, at i en Forsikringsanstalt berber det høiere Indskud paa det høiere Udbytte; men hertil maa jeg svare, at det forholder sig kun saaledes, naar Talen er om et Indskud eengang for alle; men, naar jeg gjør aarlige Indskud, og disse stige i Aarenes Løb i et vist Forhold, da bliver min Forsikring altid ubetalt efter det Indskud, jeg har gjort i den senere Tid. Saaledes er det jo ogsaa med Embedsmændene med Hensyn til deres Enke; en Embedsmænd maa f. Ex. sikke sin Enke $\frac{1}{3}$ af de Indtægter, han har i det Embede, han er i; kommer han i et høiere Embede, da maa han gjøre forøget Indskud, saaledes at han sikker hende $\frac{1}{3}$ af det, han har i dette høiere Embede, og kommer han til et endnu høiere Embede, da

maa han atter forøge Indskuddet, saa det bliver $\frac{1}{3}$; men enten han er længere eller kortere i dette Embede inden han dør, saa er Følgen aldeles den samme, — Enken faaer alligevel den Sum, som svarer til Embedsmændens Gage i det Dødelik, han dør. See, dette, mine Herrer! er det System, som jeg har troet, at man vilde finde hensigtsmæssigt og rigtigt, naar det ogsaa blev anvendt paa Embedsstanden til en vis Grad, det vil sige, man har tænkt sig, at man til Grund for Pensioneringen kunde lægge et saadant System, som omfattede hele Embedstiden, og hvori man supponerede dette, at paa Grund af, at Embedsmændene ikke vare lønede med deres fulde Løn, saa maatte man tænke sig, at Regjeringen afdrog saa og saamange Procent forholdsviis af enhver Embedsmænds Gage; de Capitaler, som derved indvandt, som ind i en Forsikringsanstalt, som Staten ene og alene kan have, da ingen Anden er istand til at forsikre Embedsmænd imod Alffed, og herved vilde altsaa udkomme et saadant System som dette, at enhver Embedsmænd vilde faae en vis aliquot Deel af sin Gage, ligegyldigt hvorlænge han havde tjent, dog med den Modification, at han først efterat have tjent i 5 Aar, hvilken Regel ogsaa findes i andre Forsikringsanstalter, vilde faae en fuld Deel. Altsaa det, som er det tilgrundliggende for Udvalgets System, er i Grunden dette, at denne opsparrede Deel af Gagen er den, som er Embedsmændens forsikret, efter hvilken Tid han end gaaer af, naar han kun har tjent i 5 Aar. Nu har man forenet dette med det andet Hensyn, som jeg omtalte tidligere, at den, som har tjent i en lang Aarrække, faaer derved et noget større Krav, og derfor har Udvalget foreslaaet dette Tillæg, som skal gives efter det 20de Aar og op til det 30te. Dette er, saavidt der kan gives theoretisk Forklaring af saadanne Ting, det, som i mine Dine synes det meest hensigtsmæssige. Jeg skal hermed anbefale Udvalgets Forslag til det ærede Thing, og maa med Hensyn til en af den ærede Finantsminister gjort Bemærkning, at det var for tidligt allerede ved det 5te Aar at bestemme Pensionstravet til Halvdelen af Embedsmændens Gage, gjøre den Tilføining, at